

FUKANIE (22) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N fukani(e) (3). ◇ G fukaniã (4). ◇ D fukaniu (1). ◇ A fukani(e) (3). ◇ I fukanim (1).

Sł stp brak, Cn s.v. fuk, Linde XVI w.

*Lajanie, groźby, wymyślanie; imprecatio BartBydg; increpatio Vulg; convicium, invectio, obiurgatio Cn (12) : BartBydg 72v; Ieſtliże też lie ożęniſz, wieczna pracza tobie zawłże naſtanie, narzekanie, fukanie, poſagu na oczy wymiatanie, niewiara żony z żeńſkimi przyiaciołmi gniewanie *BielŻyw* 50; *GliczKsiąż* C2v; *Leop Ps* 75/7, *Prov* 6/23; Y okazały lię głębokości wod/ á odkryte ſã grunty ſwiátá na fukánie tve o Pánie/ y ná tchnienie wiátru gniewu twego. *BibRadz Ps* 17/16, *Ps* 76/7, *Eccle* 7/6; Szemránia z uſt iego nikt nieſłyſzał: a na fukanie ſtárſzego ćierpliwoſci y niſkiey pokory náſtáwiał. *SkarŻyw* 354; *NiemObr* 5.*

*Szeregi: »pogroźka i fukanie« (1): odſtráſzyć lię żadney ich pogroſce y fukánium niedał. *SkarŻyw* 373.*

*»trzask a fukanie« (1): I ziawiły lię wneth ſtudnice wod: y odkryły á vkażały lię fundámenty ziemie. Dla trzaſku á fukánia twego Pánie: z nád tchnienia ducha gniewu twego. *Leop Ps* 17/16.*

Synonimy cf FUK.

Cf FUK, FUKAĆ